Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

tatibus ꝓprijs abrenuciare? Hec autē obedienia
ut laudabilior et magis meritoria sit debet voto
ratificari. quod fit ꝑ modū sacrificij. Dñi obedienci
di spontaneū et rationale ꝓpe voluntatis sacrifi
cium. quod specialiter pertinet ad religiosas ꝑsonas
Quidā enim voluntatis libertatem sibi ꝓter deū
penitaliter adimunt. dum ei penitalē votū emit
tunt Per votū autē necessitas quedā vouenti
imponit. ut id de cetero non liceat quod prius
licebat. ꝗ quadā necessitate constringit ad red
dendū quod vouit Dñi psal mista Reddam tibi
vota mea que distinxerunt labia mea Et salomō
in libro ecclī cto capitlo Si quid vouisti deo ne
moreris reddere. displicet enim deo stulta et infi
delis ꝓmissio Aliqui vō libertate voluntatis to
taliter abrenuciant ꝓter deū. subiacentes se alijs
per votū obedienciē Exemplū papinū et efficā
assimū in xpō hēmus. de quo dicit aplus ad
romanos cto capitlo Sicut ꝑ inobedienciam
vnius hominis peccatores ꝯstituti sunt multi. ita per
vnius obedienciam iusti ꝯstituentur multi De
qua obedienia dicit aplus ad philippēnsēs secundo
capitlo Humiliauit semetipsum factus obediens
usq ad mortem Hec autē obedienia cōsistit in ab
renuciatione ꝓpe voluntatis. sicut dicebat xps
dnis luce 22o Pater si vis transfer calicem hunc
a me. verumtamen non mea voluntas ꝗ tua fiat In quo